
Flat Earth Society

Autor:

Data de publicació: 11-03-2019

La Flat Earth Society (lit. Societat de la Terra Plana, també anomenada International Flat Earth Society o la International Flat Earth Research Society) és una organització que promou la idea que la Terra és plana , en comptes d'un esferoide oblat . Va ser fundada per Samuel Shenton el 1956 i després dirigida per Charles K. Johnson , qui va donar seu a l'organització a casa a Lancaster . La societat va estar inactiva després de la mort de Johnson en 2001, però va ser restaurada el 2004 pel seu nou president Daniel Shenton.

Destacats científics han rebutjat les idees de l'organització i les consideren pseudocientífiques .

Flat Earth Society

Tipus
Organització

Forma jurídica
Empresa

Fundació
1956

Fundador
Samuel Shenton

Seu
Londres (Regne Unit)

Lloc web
www.tfes.org

[editar les dades a Wikidata]

La Flat Earth Society, també coneguda com la International Flat Earth Society i la International Flat Earth Research

Society, és una organització anglo-americana que promou la idea que la terra és plana més que un esferoide oblat, fundat per Samuel Shenton el 1956.¹ De les idees de societats zetic, societats anteriors que també promouien aquesta idea dels experiments de nivell de Bedford, però amb un major èmfasi en els arguments relacionats amb la Bíblia.² De 1971 va ser dirigida per Charles K. Johnson, que va acollir l'organització a casa seva a Lancaster. [cita prèvia requerida] La societat va estar inactiva després de la mort de Johnson el 2001, però va ser restaurada en 2004 pel seu nou president Daniel Shenton.³

Els científics prominents han rebutjat les idees de l'organització i els consideren pseudo-científics.⁴

Índex

Origen del concepte de Terra plana

Tot i que hi ha una creença popular equivocada que durant l'edat mitjana la gent generalment creia que la terra era plana, la idea que la terra era esfèrica ja ha aparegut des de l'antiguitat clàssica, popularitzada per pitànies i Aristòtil, i acceptada per pràcticament tots els estudiosos ja en el temps de Ptolemeu al segle II. Encara que alguns dels primers escriptors cristians tenien objeccions teològiques, a l'edat mitjana totes les branques principals de cristiandat acceptaven com a fet la idea d'una terra esfèrica, però mantingueren les seves creences sobre el sistema geocèntric d'Aristòtil i Ptolemeu considerant la terra com el centre de l'univers.

El moviment modern Pro-Flat Earth es va originar quan un inventor anglès excèntric, Samuel Birley Rowbotham (1816-1884), basat en interpretacions literals de certs passatges de la Bíblia, va publicar un pamflet de 16 pàgines, que més tard es va convertir en un llibre de 430 pàgines, exposant els seus punts de vista sobre ell. Segons el sistema de Rowbotham, que ell anomenava astronomia Zetètica, Earth és un disc pla centrat en el pol nord i tancat en el seu límit meridional per una paret de gel, amb el sol, la Lluna, els planetes i les estrelles només uns pocs centenars de milles per sobre de la superfície de la terra.

Rowbotham i els seus partidaris van aconseguir notorietat en participar en debats públics escandalosos amb els principals científics del seu temps. Un d'aquests enfrontaments, que involucra al geògraf destacat Alfred Russel Wallace, en diverses proves per al frau i la slander.

Després de la mort de Rowbotham, els seus seguidors van crear la societat Zetètica universal, publicant una revista titulada The Earth not a Globe Review, i va romandre activa fins ben entrat el segle XX. Després de la primera Guerra Mundial, el moviment va començar una lenta decadència.

Als Estats Units d'Amèrica, les idees de Rowbotham van ser adoptades per un culte religiós, l'església catòlica cristiana. Fundat pel sanador escocès John Alexander Dowie en 1895, l'església va establir la comunitat teocràtica de Sió, Illinois, a la vora del llac Michigan, 70 km (al voltant de 40 milles) al nord de Chicago. En 1906 Dowie va ser deposat com a líder de culte pel seu tinent, Wilbur Glenn Voliva. Va governar els seus 6.000 seguidors amb una mà de ferro, suposadament utilitzant-los com a obrers forçats a la Corporació de propietat de l'església, Zion Industries. A les escoles comunitàries, la doctrina de la Terra plana es va impartir exclusivament. Voliva va ser pionera en la programació de ràdio religiosa. Els oients de l'emissora 100.000-Watt (0,1 MW) van rebre regularment informes de la teoria de l'evolució i l'astronomia, que van admetre que la terra era esfèrica. Voliva va morir el 1942 i l'església es va desintegrar sota un núvol d'escàndols financers. Alguns seguidors incorruptibles de la "Terra plana" van continuar vivint a Sió durant la dècada de 1950.

Projecció azimutal equidistant

Projecció azimutal equidistant centrada a l'Antàrtida. La distorsió de les terres i distàncies a la vora és més notable com la major part de les terres del món es troben a la meitat nord de l'Equador a la vora. La vora està envoltada per l'oceà Àrtic.

El model de mapa utilitzat per la societat de la terra en el seu logotip per representar el món pla és una projecció de la ciència de la cartografia anomenada Azimuth equidistants, una projecció circular plana que s'estén progressivament a distàncies i a la terra cap a la vora. Ser un cercle pla té el seu centre però no té pals, així que no és que se centra en un pal, però a l'Àrtic. La conseqüència és que l'Antàrtic engloba tota la vora i, per tant, la idea que la terra està envoltada per una paret de gel. No obstant això, també hi ha la projecció Antàrtica en la qual la vora està coberta per l'oceà Àrtic, i la distorsió també és més notable perquè la meitat del món des de l'Equador fins a l'Àrtic és la llar de la major part de la terra (Europa, Àsia, Amèrica del Nord i Groenlàndia). D'altra banda, la humanitat que viu al sud del món (hemisferi sud) veu un altre pol celestial diferent i estrella polar que els vistos des del món del Nord (hemisferi nord) encara que els dos pols celestials es veuen des de l'Equador.

La projecció Arctic-centric també és utilitzada per l'ONU i que cobreix totes les terres i totes les Nacions d'un cop d'ull en un món rodó.

La Terra plana de l'espai

El 1956, Samuel Shenton va reviure Szu sota el nom de International Flat Earth Society. Amb l'adveniment del programa espacial, la societat es va enfrontar amb fotografies de la terra per satèl·lits orbitals, i més tard pels astronautes. Enfront de les primeres fotografies de la NASA que mostren la Terra des de l'espai, Shenton va declarar, "és fàcil veure com una fotografia com aquesta pot enganyar a l'ull no entrenat." La societat va prendre l'aproximació que el desembarcament d'Apol·lo era un muntatge, preparat per la indústria cinematogràfica de Hollywood i basat en un guió d'Arthur C. Clarke, un càrrec també adoptat per terceres parts fora de la societat (vegeu acusacions de falsificació en els aterratges d'Apollo). En un missatge de març 2001 a un amic, Clarke va respondre irònicament a les acusacions de la societat: "he escrit a l'ex director de la NASA Dan Golding per dir-li que mai he estat pagat per aquest treball, i si no fa res al respecte immediatament, va escoltar notícies dels meus terribles advocats, geldsnatch, geldsnatch & blubberclutch." (Traduït lliurement com "Trincaoro, Trincaoro i Pillacaldero")

Charles K. Johnson

Bandera de les Nacions Unides.

El 1971, Shenton va morir i Charles K. Johnson es va convertir en el nou president de la societat de Terra plana. Sota el seu lideratge, i durant les tres dècades següents, el grup va créixer en la mida d'un grapat de membres a uns 3.000. Johnson va distribuir publicacions, fullets, mapes, etc., per a qualsevol persona que els va demanar, i va gestionar tots els abocaments a la societat juntament amb la seva dona, Marjory, que també era membre. Els alts requeriments provenien de diversos països, incloent l'Àrab Saudita, l'Iran i l'Índia.

L'últim model del món propagat per la societat sosté que els humans viuen en un disc, amb el pol nord al seu centre, i un mur de gel de 45 metres d'alçada com a límit exterior. El mapa resultant recorda vagament el símbol de les Nacions Unides, un fet que Johnson va citar com a prova dels seus reclams (en definitiva, el símbol és així perquè saben que la terra és realment així). En aquest model, el sol i la lluna no tenen més de 52 km de diàmetre.

Un butlletí informatiu de la societat permet establir les creences de Johnson:

Objectiu: observar amb cura, pensar lliurement, redescobrir fets oblidats i oposar-se a suposicions teòriques dogmàtiques. Ajudar a establir els Estats Units del món en aquesta terra plana. Substituir la religió de la ciència... amb CORDURA!

La International Flat Earth Society és la societat més antiga que existeix en el món de manera continuada. Va començar amb la creació de la creació. Primer l'aigua... la cara de la profunditat... sense forma o límits... només aigua. Llavors la terra sobre ell i en l'aigua, l'aigua llavors com ara plana i el nivell, com és la veritable naturalesa de l'aigua. Hi ha, per descomptat, muntanyes i valls a la terra, però ja que la major part del món és aigua, diem "el món és pla". Els registres històrics i la història oral ens expliquen que la part de la terra pot haver estat quadrada, formant una sola massa, llavors com ara, el nord magnètic és el centre. Sens dubte, els esdeveniments enormes i cataclítics i tremolors van trencar la terra, dividint la terra per formar els actuals continents i illes com existeixen avui en dia. Hi ha alguna cosa que sabem amb certesa sobre aquest món... el món conegut i habitat és pla, nivell, un món pla.

Afirmem que l'actual anomenada «ciència» i els «científics» consisteixen en la mateixa banda de metges de bruixes, mags, narradors, els clergues-actors per a la gent corrent. La Ciència consisteix en una olla estranya amagada d'escombraries teòrica-teològica... aliens al món real dels fets, la tecnologia i la invenció, d'edificis alts i cotxes ràpids, avions i altres coses bones i reials de la vida; la tecnologia no té relació amb la xarxa de teories científiques estúpides. Tots els inventors han estat en contra de la ciència. Els germans Wright van dir: "la teoria científica ens va suprimir durant anys. Quan abandonàvem tota la ciència, començàvem des d'un experiment i experimentava, llavors inventava l'avió." Per cert, tots els avions volar anivellament en aquesta terra plana.

Charles Johnson va morir el 19 de març de 2001, deixant el futur de la societat plana de terra en l'aire.

Vegeu també

Terra plana mite
Terra plana

Referències

Dan, Gilgoff (24 de novembre de 2013). "Bill Nye en el creacionisme: és com ensenyar la terra és plana". CNN. Arxivat de l'original el 22 August 2016. [Consulta: 31 agost 2012].

Bibliografia

Martin Gardner (1957). Modes & fal·làcies en nom de la ciència, Dover Publications, ISBN 0-486-20394-8, capítol 2, PG 16-27

Christine Garwood (2007). Terra plana: la història extraordinària i el Renaixement modern d'una idea antiga, MacMillan, 140504702x.

James Randi (1995). Una enciclopèdia de reclamacions, frauds i Hoaxes de l'Ocultisme i sobrenatural, St. Martin's Press, ISBN 0-312-13066-X, PG 97-98. (Disponible en línia)

Robert Schadewald (1981). Creacionisme científic, Geocentricitat, i la Terra plana, escèptic Inquirer, vol 6, #2, hivern 1981-82, 41-48.

Ted Schultz, editor. (1989). els marges de la raó: un catàleg de la terra sencera, llibres d'harmonia, ISBN 0-517-57165-X, Pg. 86, 88, 166.

William F. Williams, editor. (2000). Enciclopèdia de pseudociència, dades sobre arxiu, ISBN 0-8160-3351-X, PG 114-115.

Russell, Jeffrey Burton, 1997. Inventant la Terra plana: Columbus i historiadors moderns ISBN 0-275-95904-X

Enllaços externs

Documents arxivístics: els papers de la societat Flat Earth, la biblioteca de la Universitat de Liverpool, les col·leccions especials i els arxius, la referència GB 141 Fes. La col·lecció comprèn en 31 caixes i carpetes la documentació de la societat de Terra plana durant la implicació de Samuel Shenton amb ella (1956-1971). El material inclou la correspondència d'entrada i sortida, material promocional com fullets i cartells, revistes, manuscrits, material de lectura incloent mapes i diagrames, fotografies, retalls de premsa, notes, llibres sobre astronomia i la terra, i altres efemèrals.

La terra no és un Globus terraquí Text en línia del tractat de Samuel Birley Rowbotham 1881 sobre astronomia Zetètica.
La Terra plana Pàgina del professor Donald Simanek sobre la història dels moviments de la terra Pro-planes.
La societat internacional de Terra plana. per Robert P. J. Day, 1993. Document el butlletí de la societat de Terra plana.
Forma part de la xerrada. arxiu orígens d'evolució/creacionisme.
Holding, James Patrick, 2000. És el 'Erets (terra) plana? TJ 14(3): 51 – 54.
El lloc web de la societat de Terra plana i fòrums -web que recopila informació sobre la societat de Terra plana en un intent de reconstruir la societat. Inclou fòrums de discussió i newsletters dels anys 70 i 80
Referències a la societat plana de la terra per la biblioteca del Congrés.

Control d'autoritats

Dades dels projectes de
Wikimedia
: Q277155

"Societat de Terra plana". HowStuffWorks.com. [Consulta: 15 juny 2009].
"Societat de Terra plana". El wiki plana de la terra . [Consulta: 13 abril 2019].
David Adam (febrer 23, 2010). "La terra és plana? En quin planeta està?. El tutor.